

[Niels Anker Kofoed]

konflikt kører, således at der sker for store skader. Det mener jeg regeringen har erkendt, og det har folketingets flertal også erkendt. Det må vi løse. Vi kan ikke gå ind og løse enkelte opgaver i overenskomsten, dem må overenskomstens parter løse.

Jeg synes, situationen er såre enkel. Folketinget skal se at komme i gang med sit lovgivningsarbejde. Jeg vil tilslutte mig bemærkningerne fra arbejdsministeren om, at situationen ved lovforslagets vedtagelse vil blive nøjagtig den samme, som hvis forligsforslaget har blevet vedtaget af begge parter.

Dermed er det i og for sig sagt, at alle forskellige indlæg om, hvad man kunne tænke sig at ændre, er ret overflødige. Bemærk, at henstillingen til folketinget er, at man vedtager lovforslaget, således at overenskomsten er, således som det var meningen at den skulle blive. Det er folketingets opgave her i dag.

(Kort bemærkning).

Tyroll (VS):

Hr. Niels Anker Kofoed var inde på producenterne situation. Producenterne situation er, at de opfordrer til at boykotte levering af kvæg til slagterier, at de opfordrer til, at man aktionerer for at stoppe de slagterier, der har opnået overenskomst, og som kunne slagte, hvis ikke de havde været sat over for trusler. Det er producenterne situation. Det er de opfordringer, der kommer fra producentforeningerne. Så de ligger, som de selv har redt.

Nymann (FP):

Vores demokratiske ret er jo at kræve og strejke. Men det er jo ikke altid, der kommer noget ud af det. Derfor undrer man sig somme tider lidt over, hvorfor strejker udbryder. Men når man ser, hvordan strejker i dette land har udviklet sig hidtil, kan jeg egentlig godt forstå, at slagteriarbejderne prøver en strejke. Var jeg slagteriarbejder, tror jeg også, jeg ville strejke. Det sker der jo ikke noget ved. Det værste, der kan ske, er jo, at det højeste mæglingforslag, der er fremlagt, bliver ophøjet til lov. Altså sætter man aldrig noget til ved det.

Derfor synes jeg, det er ganske udmærket, at vi har haft denne strejke, for at vi kan se, hvordan det kan gå. Ingen taber noget, men

vi ser hele det demokratiske folketing i arbejde her. Resultatet bliver nu, at folketinget griber ind, og så får vi et resultat, som vi skal leve med, hvad enten vi har lyst til det eller ej. Det er nu engang sådan, at når vi har en demokratisk ret, så må der også et eller andet sted være en demokratisk pligt. Den har folketinget. Det må nu engang sørge for, at tingene i landet går på en måde, så det er rimeligt, og så befolkningen kan leve videre. Landet kan ikke leve med, at et af vores centrale virksomhedsområder, nemlig slagterierne, ligger stille. Derfor bør der gribes ind.

Der er vel ingen, der misunder slagteriarbejderne deres løn. Vi tror alle, de arbejder for den. Men vi ved jo alle sammen, at producenterne af grise kun tjener det halve, og vi ved også, at når udgifterne til at oparbejde grisene stiger, så får producenterne mindre hjem i afregning. Der må vel også være en vis rimelighed i en situation, som landet er i i øjeblikket, hvor vor valuta næsten er kaos.

Hr. Tyroll talte om eksport af svin. Jeg ved, at der er et slagteri her i København, der eksporterer 250 svin om ugen til Holland. Disse svin bliver oparbejdet dernede, og selv med transporten bliver det gjort til samme pris, som man kan slagte svin for her i Danmark. Det skulle nødvendig være den måde, vi kommer ud af slagteristekken på, at vi skal til at eksportere vores levende svin og så nedlægge arbejdspladserne herhjemme. Det må alle betragte som en katastrofe.

Derfor må vi være glade for, at der nu skrides ind i dette tilfælde.

Enggaard (V):

Jeg sagde i første omgang, at jeg ikke ønskede at forlænge debatten. Det mener jeg stadig, men jeg ønsker dog alligevel at svare arbejdsministeren, for at det ikke skal stå uimodsagt, når arbejdsministeren kritiserede visse borgerlige partier, bl. a. venstre, for at have forfulgt politiske formål i denne sag. Arbejdsministeren bør tænke sig om en gang mere og erkende, at nøjagtig de samme saglige hensyn, som han selv påberåbte sig i dag som baggrund for indgrebet, er jo de hensyn, som har ligget bag interessen for at få bragt denne konflikt til afslutning.

Arbejdsministeren bør også huske, at den forespørgsel, som har været anmeldt fra bl. a.